

Thesis Title	Northern Thai Christian Lahu Narratives of Inferiority: A Study of Social Experience	
Author	Mr. Yoichi Nishimoto	
Master of Arts	Social Development	
Examining Committee	Professor Dr. Yos Santasombat	Chairman
	Lecturer Dr. Anan Ganjanapan	Member
	Lecturer Dr. Apinya Fuengfusakul	Member

Abstract

This thesis examines the way in which the social experience and historical consciousness of Christian Lahu, a highland dwelling ethnic minority, have been generated in the history of their relations with powerful lowland majority peoples as well as in relations to the long-term presence of Christianity among them. The study explores how uniquely Christian Lahu discourses have emerged from the interaction of their social experience, its expressions, and Christianity, and the people as human agency. As the study aims to examine not only cognition but also feelings and expectations of the Christian Lahu, their stories about their own people are analyzed as self-authored expressions of experience.

In the long history of ethnic relations, in which the Lahu have had to face overwhelming powers of lowland majority groups, a peculiar form of narrative has been formed, which I call "Lahu narratives of their own people's inferiority". An analysis of the narratives reveals that behind the apparently negative self-definition there exists a positive perception of the people, too. These two contradicting self-definitions constitute an ambivalent feeling in the Christian Lahu's social experience.

One of the Christian Lahu narratives on their own people's

inferiority is concerned with "wisdom". As a result of long-time "civilizing" policies of the Christian church, which stressed the importance of formal education and knowledge in written form, while discounting Lahu's former wisdom in spoken form, "knowledge" (gained from books and education) has become equated with "wisdom" (acquired from long experience in life). Although "wisdom" in other forms than writing has been marginalized in the Christian Lahu mainstream discourse, ordinary villagers still conduct "offstage" resistance, in which they stress other values than "wisdom" in written form, values which they feel as originally Lahu.

Another analytical focus of this study is on narratives of "the Lahu State", an expression highly charged with Christian Lahu's feelings about history. Through the analysis of narratives concerning "the Lahu State", the study argues that, in the long Christian Lahu history, there have been transformations of their mythology, notions of time and history, and millenarianism. These transformations were triggered by the adoption of the Western calendar, formal education, literacy, and new annual rituals promoted by the church. The elaboration of a myth of an old Lahu prophet was crucial in the process. Despite a good awareness of harsh reality, or more correctly, because of it, Christian Lahu anticipate future grace, symbolically expressed by the restoration of "the Lahu State", and this hope is continuously reproduced. Christian Lahus, who are concerned less about God's love and universal amity than their ethnic history and destiny, have indigenized the world religion.

ชื่อวิทยานิพนธ์ เรื่องเล่าว่าด้วยความรู้สึกต่ำต้อยของชาวลานูคริสเตียนในภาคเหนือของประเทศไทย: การศึกษาประสบการณ์ทางสังคม

ชื่อผู้เขียน นายโยอิจิ นิชิโมโต

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ดร. ยศ สันตสมบัติ
 อาจารย์ ดร. อานันท์ กาญจนพันธ์
 อาจารย์ ดร. อภิญญา เฟื่องฟูสกุล

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ได้ศึกษาถึงวิถีทางที่ประสบการณ์ทางสังคมและสำนึกประวัติศาสตร์ของชาวลานูคริสเตียน ได้ก่อกำเนิดและซึมซาบเข้าสู่ประวัติศาสตร์ของการมีสัมพันธภาพกับชาวพื้นราบที่มีอำนาจเหนือกว่า และประสบการณ์อันยาวนานของการเปลี่ยนไปเป็นชาวคริสเตียน นอกจากนั้นยังได้ศึกษาว่าวาทกรรมของชาวลานูคริสเตียนเกิดขึ้นได้อย่างไร จากปฏิสัมพันธ์ของการมีประสบการณ์ทางสังคม การบอกเล่าเรื่องราวของการเป็นคริสเตียนร่วมกัน โดยมองชาวบ้านในฐานะมนุษย์ที่เป็นผู้กระทำ วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้จึงมิใช่เพียงแค่วิเคราะห์ถึงปรัชญาหรือความรู้เท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญต่อความรู้สึกนึกคิดและความคาดหวังต่ออนาคตของชาวบ้านด้วย ในการทำความเข้าใจเรื่องราวของชาวลานูคริสเตียนนี้ ได้วิเคราะห์ผ่านถ้อยคำที่ชาวบ้านได้ถ่ายทอดและบอกเล่าจากประสบการณ์จริงของตนเอง

ตลอดระยะเวลาอันยาวนานของการเผชิญหน้ากับอำนาจครอบงำของชาวพื้นราบซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ เรื่องเล่าที่มีลักษณะเฉพาะรูปแบบต่าง ๆ ได้ก่อกำเนิดขึ้น ซึ่งในที่นี้หมายความว่า “เรื่องเล่าว่าด้วยความรู้สึกต่ำต้อยของชาวบ้าน” ในการวิเคราะห์เรื่องเล่าของชาวบ้านนี้ ได้ทำให้ทราบว่าเป็นผลหลังการนิยามตนเองว่าเป็นผู้ต่ำต้อยนั้น ได้มีความรับรู้ในแง่ที่ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจต่อตนเองของชาวบ้านแฝงอยู่ด้วย ความขัดแย้งกันเองของการนิยามตัวตนเช่นนี้ ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกกลั่นแกล้งคลุ้มคลั่งขึ้นในประสบการณ์ทางสังคมของชาวลานูคริสเตียน

เรื่องเล่าของชาวบ้านเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับ “ภูมิปัญญา” มีใจความโดยย่อว่า การตกอยู่ภายใต้การขึ้นอำนาจอันยาวนานให้เป็นอารยชนตามแบบอย่างของชาวคริสเตียนที่ดี ซึ่งแนวทางดังกล่าวให้ความสำคัญต่อการศึกษาระบบโรงเรียน และความรู้ที่ถ่ายทอดผ่านภาษาเขียน ว่าอยู่เหนือกว่าระบบภูมิปัญญาเดิมของชาวลานู ซึ่งถ่ายทอดผ่านภาษาพูด ได้ทำให้ชาวบ้านเห็นไปว่า “ความรู้” (ได้รับมาจากการศึกษาในระบบและปรากฏอยู่ในหนังสือ) กับ “ภูมิปัญญา” (ได้มาจากการผ่านประสบการณ์ในชีวิตจริงอย่างยาวนาน) เป็นเรื่องเดียวกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่า “ภูมิปัญญา” รูปแบบอื่นที่ไม่ได้เป็นภาษาเขียนจะถูกกลืนหายไปจากวาทกรรมหลักของชาวลานูคริสเตียนมานาน

แต่ชาวบ้านยังคงมีการกระทำเชิงตอบโต้อยู่ห่าง ๆ จากเวทีวาทกรรมหลัก โดยให้ความสำคัญต่อคุณค่าอื่น ๆ ที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นชาว ลahu ตั้งเดิมได้มากกว่า “ภูมิปัญญา” ที่อยู่ในภาษาเขียน

ส่วนเรื่องเล่าอีกหนึ่งเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับ “รัฐลาหู่” ซึ่งเนื้อหาได้บอกถึงความรู้สึกเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของตนเองอย่างมาก การวิเคราะห์เรื่องเล่าเกี่ยวกับ “รัฐลาหู่” นี้ มีข้อโต้แย้งว่า ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของการกลายเป็นคริสเตียนของชาวลาหู่ ได้เกิดการปรับเปลี่ยนขนานใหญ่ ซึ่งปรากฏอยู่ในตำนาน ในทัศนะเรื่องเวลาและประวัติศาสตร์ ตลอดจนความเชื่อในเรื่องขบวนการพระศรีอารีย์ ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีสาเหตุจากการรับเอาวิธีการนับปฏิทินวันเดือนปีของชาวตะวันตก การยอมรับระบบการศึกษาในโรงเรียน ภาษาเขียน และพิธีกรรมประจำปีใหม่ ๆ ที่ศาสนจักรนำเข้ามาเป็นของตน การปรับแต่งตำนานเกี่ยวกับผู้นำทางความเชื่อของชาวลาหู่จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการปรับเปลี่ยนนี้ ดังนั้น ถึงแม้ชาวลาหู่คริสเตียนจะตระหนักดีถึงความจริงที่เจ็บปวดนี้ หรืออันที่จริงแล้วเป็นเพราะความเป็นจริงอันนี้เอง ที่ทำให้ชาวลาหู่คริสเตียนได้วาดหวังถึงอนาคตที่สวยงาม โดยมีการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์โดยการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการรื้อฟื้น “รัฐลาหู่” ขึ้นใหม่ ซึ่งการวาดหวังนี้มีการผลิตซ้ำและตอกย้ำมาอย่างต่อเนื่อง ชาวลาหู่คริสเตียนที่รู้สึกผูกพันกับความรักของพระเจ้าและภราดรภาพน้อยกว่าประวัติศาสตร์และชะตากรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง จึงได้ปรุงแต่งเนื้อหาของศาสนาหลักให้สอดคล้องกับสภาวะของความเป็นชนพื้นเมือง